

[Poul Clausen.]

kan være, men derfor kan man måske nok også gå ud fra, at den højtærede finansminister måske ser det foreliggende problem lidt ensidigt, hvad jeg har prøvet på at give udtryk for med nogle eksempler på, hvordan det kan se ud fra en anden side, fra den side, hvorpå man efter dette nye forslag i væsentlig grad vil lægge de nye pligter med tilhørende straffebestemmelser. Det er jo ikke nogen nyhed for mig, at man her i folketinget i mange tilfælde ønsker oplysninger af statistisk art til lovgivningsarbejdet, men jeg kan ikke tro andet, end at sådanne oplysninger, som den højtærede finansminister nævnte, om funktionærforhold, leveomkostninger og også nu om opsparinger, under alle omstændigheder vil være nemme at tilvejebringe, uden at man behøver at fremskaffe oplysningerne ved tvangsmæssige metoder. Jeg er fuldstændig klar over, som også den højtærede finansminister oplyste, at virkelige oplysninger af samfundsmæssig betydning på store områder, erhvervstælling, statistik over ind- og udførsel, finansielle oversigter og meget andet, må bygge på alt tilgængeligt materiale. Men så siger den højtærede finansminister, at man i mange tilfælde kan nøjes med at indkalde oplysninger fra en mindre kreds, et begrænset materiale, når det drejer sig om ting, som man skal spørge private om, og når man da udvælger et såvidt muligt repræsentativt materiale, gælder det om at få det hele ind.

Nu skal nok dette „det hele“ forstås cum grano salis; man er vel i stand til også at beskære dette materiale, indskrænke det mere eller mindre. Hvis man giver det et passende omfang, vil jeg tro, det er meget få tilfælde, hvor man ikke kan bruge et sådant materiale, når det virkelig har den repræsentative karakter. Jeg mener ikke, det er nødvendigt at iværksætte tvangsforholdsregler for at opnå de resultater, man ønsker, og det forekommer mig også, at der ikke i den virksomhed, som statistisk departement har udført hidtil på basis af den gældende lovgivning, og hvorom der er faldet lovord i dag, som jeg meget gerne skal slutte mig til, er noget bevis for, at man ikke kan lave en første classes statistik på grundlag af den gældende lov.

Nu kommer der jo nogle forhandlinger i udvalget, som vi også vil deltage i, og så må vi se, hvilke resultater der kan komme ud af det; men på forhånd er som sagt vor indstilling den, at vi ikke er sindet at hjælpe den højtærede finansminister med at få lovforslaget gennemført i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke den ærede ordfører for det konservative folkeparti for den sidste udtalelse. Nu skulle lovforslaget da ikke i et begravelsesudvalg; jeg kunne bare ikke få det i den skikkelse, hvori det var fremsat. Det tyder på en vis forhandlingsvenlighed. Når den ærede ordfører har været med i udvalget, hvor jeg mener, det vil være rimeligt at høre embedsmænd fra statistisk departement, tror jeg, at hans syn på disse statistiske problemer vil blive sådan, at han ikke kan udtale sig, som han nys har gjort med hensyn til muligheden for at gennemføre undersøgelserne uden ændringer af den gældende lov.

Jeg vil gerne gøre det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen opmærksom på, at der ikke er tale om i al almindelighed at gå over til tvang. Der står udtrykkeligt i § 2 i lovforslaget, at der er tale om tre fremgangsmåder. Der er for det første de tilfælde, hvor der er hjemmel i særlig lov; denne fremgangsmåde vil man fortsat bruge, når det drejer sig om meget omfattende erhvervstællinger o. lign. Dernæst kan man bruge den nye fremgangsmåde, som er nævnt i stk. 2 i § 2, og med hensyn til dette forstår jeg vi skal drøfte, hvilken form bemyndigelsen kan få. Endelig er der stk. 3 i § 2, hvor der står:

„Endelig kan bearbejdelse og offentliggørelse af statistiske oplysninger i henhold til § 1 finde sted på grundlag af indberetninger afgivet til det statistiske departement af offentlige myndigheder eller andre i henhold til derom truffet aftale.“ Denne fremgangsmåde vil man naturligvis blive ved med i alle de tilfælde, hvor man kan nøjes med det.

Hvad jeg har gjort opmærksom på er, at man har lagt diskussionen om dette lovforslag op i et plan, hvor den slet ikke hører hjemme. Nu kan vi se, hvilket resultat vi